

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3Nt/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011194
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619011194.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na verejnom zasadnutí dňa 14. 12. 2020 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného B. K., nar. XX. X. XXXX Z. L., trvale bytom Mesto L., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/90/2013 zo dňa 5. 12. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/10/2017 zo dňa 5. 4. 2017.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/90/2013 zo dňa 5. 12. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/10/2017 zo dňa 5. 4. 2017 bol B. K. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s použitím § 138 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe,

že

hoci mu jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č. k. 3P/263/2006-35 zo dňa 18. 4. 2007, právoplatný a vykonateľný dňa 6. 6. 2007, ktorým bol zaviazaný platiť mesačné výživné na svoje deti G. K., nar. XX. X. XXXX a B. K., nar. XX. X. XXXX, po 23,24 eura (t. j. 700,-Sk) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk ich matky G. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. Č.. XXX/XX, L. M., pričom

na syna B. nezaplatil matke výživné za mesiace august a september 2007, pričom dňa 27. 5. 2014 poslal matke na výživné sumu 5,- Eur, čím za uvedené obdobie dlhuje matke sumu 41,47 eura,

na dcéru G. neplatil výživné od augusta 2007 a následne zvýšené výživné od 7. 10. 2009 na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/144/2009-16 zo dňa 11. 8. 2009, právoplatným a vykonateľným dňa 7. 10. 2009, vo výške 40,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk jej matky G. K., G.. XX. XX. XXXX, E. K. Z. Č.. XXX/XX, L. M., okrem mesiacov máj 2010, kedy zaplatil 35,- Eur, júl a august 2010, kedy zaplatil po 10,- Eur, september, október a december 2010, kedy zaplatil po 20,- Eur, február 2011, kedy zaplatil 10,- Eur, máj 2011, kedy zaplatil 15,- Eur, júl 2011, kedy zaplatil 25,- Eur, august 2011, kedy zaplatil 10,- Eur, september 2011, kedy zaplatil 30,- Eur, november 2011, kedy zaplatil 30,- Eur, december 2011, kedy zaplatil 15,- Eur, marec 2012, kedy zaplatil 13,- Eur, jún 2012, kedy zaplatil 5,- Eur, august 2012, kedy zaplatil 20,- Eur, február 2013, kedy zaplatil 15,- Eur, apríl 2013, kedy zaplatil 15,- Eur, dňa 27. 5. 2014, kedy zaplatil 5,- Eur, čím za obdobie od augusta 2007 až do 22. 4. 2015 dlhuje na výživnom matke G. K. sumu 2.888,87 eura, a následne zmenené výživné na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/40/2014-63 zo dňa 19. 11. 2014, právoplatným a vykonateľným dňa 23. 4. 2015, ktorým bola maloletá G. K., nar. XX. X. XXXX, zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke a obžalovaný zaviazaný platiť výživné sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca

vopred k rukám starej matky J. K., nar. X. X. XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, L. M., čím za obdobie od 23. 4. 2015 do 10. 8. 2016, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, dlhuje na výživnom starej matke J. K. sumu 406,95 eura,

na syna B. neplatil výživné na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5P/60/2007-30 zo dňa 5. 9. 2007, právoplatným a vykonateľným dňa 9. 10. 2007, sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám starej matky J. K., nar. X. X. XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, L. M., čím za obdobie od 9. 10. 2007 až do 10. 8. 2016, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, dlhuje na výživnom starej matke J. K. sumu 2.775,32 eura,

Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Liptovskom Mikuláši, ktorý na miesto neho platil matke výživné na dcéru G. za obdobie od 1. 8. 2007 do 31. 1. 2008 po 23,24 eura (t. j. 700,- Sk) mesačne, čím dlhuje za uvedené obdobie sumu 139,41 eura,

túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Levoči ani inde neplní, pričom počas tohto obdobia sa o prácu vážnejšie nezaujímal, z evidencie nezamestnaných bol vyradený pre nespoluprácu, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 5. 12. 2006 trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/95/2006 zo dňa 5. 12. 2006, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol prepustený dňa 20. 7. 2007,

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5. 4. 2017.

Odsúdený podal v označenej trestnej veci návrh na povolenie obnovy konania. Návrh odôvodnil tým, že vyšli najavo nové skutočnosti ohľadom jeho vyživovacej povinnosti na jeho maloleté deti. Je si vedomý jeho povinnosti, avšak okresný súd nezohľadnil skutočnosť, že je chorý, resp. pracovné príležitosti sú obmedzené. Z dôvodu jeho ochorenia bola jeho vyživovacia povinnosť likvidačná. Úmyselne sa nevyhýbal, súd postupoval subjektívne a neskúmal jeho sťaženie. Je pravdou, že uznal vinu za spáchaný skutok, avšak nepodmienečný trest odňatia slobody 3 roky je prísny. Súd by sa mal zaoberať skutočnosťou ohľadom jeho zdravotného stavu a následne absenciou voči jeho vyživovacej povinnosti. Vo výkone trestu odňatia slobody nie je pracovne zaradený vzhľadom na jeho zdravotný stav.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 14. 12. 2020 zotrval na podanom návrhu na povolenie obnovy konania.

Obhajkyňa odsúdeného na verejnom zasadnutí predložila súdu zdravotnú dokumentáciu odsúdeného. Uvedené listinné dôkazy preukazujú, že súd nevykonal nimi navrhovaný dôkaz, ktorým by bol v tom čase obžalovaný preukázal zlý zdravotný stav. Súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že tvrdenia odsúdeného boli protirečivé, nakoľko menovaný tvrdil, že v roku 2015 a 2016 vycestoval za prácou do Českej republiky, ale aj zo zdravotnej dokumentácie vyplynulo, že aj počas pobytu v Českej republike sa objavili u neho vážne zdravotné problémy. O tom svedčia doklady zo zdravotnej dokumentácie a lekárske správy z roku 2015 a 2016. Pokiaľ odsúdený mal tieto vážne zdravotné problémy, mohol vykonávať len pomocné práce, ktoré boli zle platené, prípadne musel často maródovať a nemohol vykonávať prácu. Obhajkyňa tiež poukázala na skutočnosť, že trestné stíhanie, ktoré sa proti menovanému viedlo pod sp. zn. 2T/90/2013 súvisí s deťmi, ktoré sú v tomto čase už dospelé a nie sú odkázané na výživu odsúdeného. Odsúdený v blízkej dobe podá návrh na zbavenie povinnosti platiť výživné na dospelé deti, ktoré sú schopné samé sa živiť. Trest, ktorý mu bol uložený v súdnom konaní je vzhľadom na okolnosti neprimerane prísny.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom

rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Z ustanovení Trestného poriadku ako aj rozsiahlej súdnej praxe vyplýva, že podmienkou pre povolenie obnovy konania je existencia novej skutočnosti a nového dôkazu, ktoré neboli známe súdu v pôvodnom konaní a ktoré sú spôsobilé privediť iné rozhodnutie súdu vo veci (v otázke viny, resp. v otázke trestu). Súdna prax interpretuje ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku v tom zmysle, že novou skutočnosťou je potrebné rozumieť okolnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní.

Ťažiskom argumentácie odsúdeného odôvodňujúcej povolenie obnovy konania je tvrdenie, že v období, za ktoré bol trestne stíhaný a odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy mal nepriaznivý zdravotný stav, v dôsledku ktorého si neplnil riadne vyživovaciu povinnosť.

Novou okolnosťou odôvodňujúcou povolenie obnovy konania podľa argumentácie odsúdeného je jeho nepriaznivý zdravotný stav majúci vplyv na plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom. Podľa súdu uvedená okolnosť nie je novou skutočnosťou, pretože táto nepochybne bola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 5. 12. 2016 na svoju obhajobu okrem iného uviedol, že v inkriminovanom období nepracoval nikde, pretože mal aj problémy s chrbticou. V roku 2015, 2016 bol v Českej republike, kde si hľadal prácu. Na doplňujúce otázky ku zdravotnému stavu uviedol, že mal niečo s nervom a platničkou, bol chorý asi 7 až 8 mesiacov v roku 2016, počas tohto obdobia bol aj v nemocnici, kde bral, lieky, injekcie a masáže, nemohol preto vykonávať ťažké práce, napr. ako kopať a zdvíhať. Z predneseného návrhu na povolenie obnovy konania možno usúdiť, že odsúdený mal nepriaznivý zdravotný stav v rokoch 2015 - 2016. Zdravotná dokumentácia preukazuje, že odsúdený v roku 2015 od 15. 6. do 19. 6. (5 dní) bol hospitalizovaný na neurologickom oddelení Všeobecnej nemocnice s poliklinikou Levoča pre progresiu vertebrogénnych obtiaží (bolesti chrbta). Dňa 29. 5. 2015 a 6. 6. 2015 bol ambulantne ošetrovaný v nemocnici Náchod pre bolesti chrbta, pričom mu bol doporučený kľudový režim. Vo februári 2016 bol ošetrovaný na chirurgickej ambulancii v Levoči v súvislosti s podvrtnutím pravého členka, bolo mu diagnostikované pomliaždenie členka, kontrola bola určená v prípade ťažkostí. Z takto predloženej zdravotnej dokumentácie nevyplýva, že odsúdený z objektívnych dôvodov (nepriaznivého zdravotného stavu) nemohol plniť vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom, ochorenie, na ktoré bol v inkriminovanom období liečený, ho nevyučovalo z možnosti uplatniť sa na trhu práce a hľadať si prácu primeranú jeho zdravotnému stavu. Odsúdený nebol v dôsledku poškodenia zdravia dlhodobo práceneschopný či dokonca invalidný. Na základe dôkazov predložených v konaní o povolenie obnovy konania odsúdený nepreukázal existenciu objektívne nepriaznivej zárobkovej a finančnej situácie majúcej pôvod v jeho nepriaznivom zdravotnom stave, v dôsledku ktorej by bol sociálne odkázaný. Súd pripomína, že odsúdený mal na svoje deti platiť len minimálne výživné podľa rozhodnutia súdov, na dcéru G. od apríla 2015 a na syna B. už od októbra 2007, ktoré je výživou povinná osoba zo zákona povinná platiť bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

Skutočnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania na základe predložených dôkazov nie sú takej sily, že skutkové zistenia vyplývajúce z dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní neobstoja v konfrontácii so skutkovým zisteniami vyplývajúcimi z dôkazov predložených odsúdeným v konaní o povolenie obnovy konania.

V nadväznosti na vyššie uvedené dôvody súd mal preukázané vykonaným dokazovaním, že nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Súd mal tiež preukázané, že nevyšli najavo žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odňatia slobody bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Uložený druh trestu nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu. Preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol ako nedôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia.